

Aula de Lletres Valencianes

El nom de la revista *Aula de Lletres Valencianes* indica la voluntat de lligar-se a la història valenciana i ser continuadors dels esforços fets pels nostres predecessors. És el resultat de llevar la *t* en *Taula de Lletres Valencianes*, revista trimestral que entre 1927 i 1939 va eixir 38 voltes al carrer. Per una altra banda, Ricard Sanmartín va crear en 1948 l'editorial literària *Lletres Valencianes*, que comptà amb Carles Salvador com a principal col·laborador.

Cada publicació responia a les necessitats i les possibilitats de la seua època. Una de les urgències actuals és procurar traure tant de rendiment com siga possible de l'assignatura de valencià i dels cursos destinats a superar els exàmens de la Junta Qualificadora. Eixe és el primer focus de la revista *Aula de Lletres Valencianes*, reflectit en el nom *aula*: millorar l'activitat de les aules on s'ensenya el valencià. Pel que fa al nom *lletres*, engloba les ciències humanes d'acord amb el valor tradicional, ja que un bon ensenyant de valencià necessita una formació humanística ampla.

De les múltiples necessitats que tenen els docents de valencià, ací ens limitem a una. A fi que l'assignatura de valencià tinga èxit entre molts alumnes, alhora que expliquem llengua i literatura hem de procurar que augmente la consciència i la voluntat de ser valencians. L'aprenentatge del valencià també ha de contribuir a fer que els alumnes es senten membres d'un poble i identificats amb eixe poble. L'objectiu bàsic hauria de ser formar amb mitjans lingüístics objectius i, alhora,

potenciar el sentiment de ser valencià. Si el valencià i la valencianitat es potencien mútuament, serà més factible acostar-se cap a dos objectius bàsics. En primer lloc, impulsarem els alumnes que no han tingut el valencià com a idioma matern a aprendre'l i, sobretot, a fer-lo seu. En segon lloc, facilitarem que els alumnes que han après la llengua pròpia dels valencians en casa l'usen en la vida pública.

La renovació que necessita l'ensenyament del valencià és tan profunda que no es pot assolir sense que contribuïxquen activament els docents valencians, els quals tenen més capacitat reflexiva i més capacitat investigadora de la que ells es pensen. Per això el centre d'atenció de la revista *Aula* no són només els manuals destinats a l'assignatura de valencià: també ho són els docents de valencià, que deuen participar amb força en la renovació. A fi d'afavorir eixa participació, les huit persones que dirigeixen la revista estan a disposició de qualsevol docent per a resoldre dubtes i per a orientar en la solució de problemes, procés que hauria d'acabar en la presentació de treballs concrets a la publicació que teniu en les mans.

La revista *Aula de Lletres Valencianes. Revista Valenciana de Filologia* ha sigut publicada en els cinc primers números per la Institució Alfons el Magnànim, de la Diputació de València. Actualment, es publica en col·laboració amb el Servei de Publicacions de la Diputació de Castelló.

La revista *Aula* és un resultat de l'activitat de *Taula de Filologia Valenciana*. A causa de la vinculació que hi ha entre la publicació i l'associació, donem informació sobre l'associació.

TAULA DE FILOLOGIA VALENCIANA

Taula de Filologia Valenciana és una associació de professionals de la llengua que naix per a millorar l'ensenyament del valencià i, en general, per a treballar en els factors que depenen o estan vinculats als professionals de la llengua, especialment l'estudi de l'ús del valencià i l'anàlisi del valencià públic. Per tant, els tres centres d'interés de Taula són la pedagogia (en llengua i en literatura), la sociolingüística

i la normativa. Com a mitjans auxiliars, considerem la lingüística, la teoria literària, la història, la sociologia i la psicologia.

Taula de Filologia Valenciana també vol contribuir a superar la fractura que es va produir en la societat valenciana en els anys setanta i huitanta per la interpretació de la naturalesa del valencià. Els seus membres són docents d'institut o d'escola, tècnics lingüístics, escriptors (en el sentit més ample del terme), professors universitaris (sobretot de didàctica, de llengua i de literatura) i persones rellevants de camps específics.

Ací tenim una concreció progressiva dels objectius i els mitjans de Taula:

OBJECTIU GENERAL

1. Aportar mitjans pedagògics, mitjans lingüístics i mitjans socials per a fer que el valencià siga més considerat, més estimat i, sobretot, més usat.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

2. Augmentar el rendiment social de l'assignatura de valencià.
 - a. Primer mitjà: mostrar que les estructures lingüístiques del valencià parlat deuen ser, en general, el fonament del valencià públic.
 - b. Segon mitjà: procurar que l'assignatura de valencià vaja unida a augmentar *la consciència* de ser valencians i *la voluntat* de seguir sent valencians.
 - c. Finalitat: facilitar que els alumnes que no han tingut el valencià com a llengua materna l'apreguen i, sobretot, que *el facen seu*; afavorir que els alumnes que han après la llengua pròpia dels valencians en casa *l'usen* en la vida pública.

3. Incrementar l'assimilació i l'ús del valencià escrit.
 - a. Mitjà: millorar el model lingüístic buscant que siga més identificador com a valencians, i més assimilable i més practicable en la comunicació oral pública.
 - b. Finalitat a termini mitjà: procurar que el valencià oral públic i el valencià escrit siguen carn i unglà, de tal manera que, en poques dècades, els valencians arribem a escriure com parlem i que, correlativament, sigam capaços de parlar com escrivim.
4. Fer estudis sobre els factors que dificulten l'ús públic del valencià i presentar propostes per a fomentar l'ús de la llengua pròpia dels valencians en qualsevol activitat social.
5. Contribuir a acabar de superar la fractura social per la naturalesa del valencià i, en general, per les senyes d'identitat dels valencians.
 - a. Causa social. Un poble dividit i enfrontat per les seues senyes d'identitat difícilment es recuperarà, ans tot el contrari.
 - b. Causa lingüística. Si recórrer a la llengua pròpia dels valencians pot ser un conflicte, per a moltes persones serà preferible usar la llengua que no és socialment problemàtica, el castellà.

DOS PRINCIPIS BÀSICS DE TAULA DE FILOLOGIA VALENCIANA I UNA CONSEQÜÈNCIA

1. Si el poble valencià mor, el valencià desapareixerà.
2. Una de les condicions perquè el valencià tinga futur és que siga percebut com a una senya d'identitat destacada del poble valencià.

3. És positiu tot esforç que contribuïxca a cohesionar la societat valenciana; i és necessari fer créixer la conjuminació entre la valencianitat i el valencià.

MITJANS ESPECÍFICS PER A ASSOLIR ELS OBJECTIUS DITS:

1. Afavorir que l'ensenyament del valencià siga positiu i constructiu (mai negatiu ni repressor). Els docents deuen evitar totes les actuacions que dificulten o entrebanquen l'ús del valencià i, correlativament, deuen buscar mitjans adequats per a facilitar-ne l'ús. Els alumnes deuen admirar i valorar el valencià; sentir-se orgullosos del valencià; i confiar en la personalitat del poble valencià. Tot plegat potencia l'ús del valencià en la comunicació pública.
2. Elaborar materials i actituds per a afavorir que els nouvinguts (d'origen africà, sud-americà, de l'Europa de l'est) coneguen la societat valenciana i s'hi integren.
3. Quan la gramàtica i el diccionari de l'Acadèmia contenen més d'una possibilitat, estudiar si existixen raons per a recomanar-ne una. Mirar si hi han factors lingüístics que dificulten que el model lingüístic valencià siga identificador i que siga assumible i practicable pels valencians de cultura mitjana, que són els destinataris més importants des d'una perspectiva democràtica.
4. Investigar les ideologies i les actituds sociolingüístiques.
5. Establir ponts entre l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, Lo Rat Penat, Escola Valenciana,

la Real Acadèmia de Cultura Valenciana i Acció Cultural del País Valencià a fi que, escoltant-se mútuament, acaben coordinant-se, siga unint esforços o siga treballant en camps privatius.

6. Procurar que el valencianisme parle d'una manera que siga objectiva, constructiva, formativa i atractiva per a aquells valencians que volen seguir sent-ho. Intentar que Espanya es fonamente tant en la història, la llengua i el dret de la Corona de Castella com en la història, el dret i les llengües de la Corona d'Aragó i del Regne de Navarra.

Els instruments a què recorre Taula de Filologia Valenciana per a acostar-se als objectius dits són, fonamentalment, una Jornada («Jornada sobre el valencià. Pedagogia –llengua i literatura–, ús social i normativa») i la revista *Aula de Lletres Valencianes*. La presència en Taula de docents, investigadors i jòvens ben formats i altament compromesos amb la societat valenciana fa que, al costat dels mitjans bàsics, n'hi hagen uns altres, com ara l'elaboració de llibres divulgatius, la realització d'investigacions, la confecció d'articles d'opinió per a la premsa i el desplegament de treballs d'idees.

Els lectors interessats per aprofundir en els objectius de Taula, poden consultar TAULA DE FILOLOGIA VALENCIANA (2011): «El valencià modern. Antecedents, formació, assoliments, propostes de millora i aplicacions socials», *Aula de Lletres Valencianes. Revista Valenciana de Filologia* 1, 25-82. En el número 2 de la revista (p. 127-141), n'hi ha un extracte de 15 pàgines, «Causes i objectius de Taula de Filologia valenciana»).